

Sygn. akt VIII C 65/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko Z. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 65/18

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2017 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko Z. B. powództwo o zapłatę kwoty 198,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z P (...) spółka z o.o. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). Pozwany nie dotrzymał warunków umowy, gdyż nie uiścił na rzecz pierwotnego wierzyciela kwoty, która jest przedmiotem sporu. W dniu 18 września 2017 roku powód zawarł z P (...) spółka z o.o. umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 184,95 zł. tytułem zobowiązania wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz 13,19 zł. tytułem skapitalizowanej kwoty odsetek ustawowych za opóźnienie.

(pozew k. 3- 4)

Nakazem zapłaty z dnia 30 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozew kwotę wraz z ustawowymi odsetkami zgodnie z żądaniem pozwu oraz kwotę 107 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(nakaz zapłaty k. 26)

Powyższy nakaz zaskarżył w całości pozwany podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania. W uzasadnieniu Z. B. potwierdził, że zawarł w 2016 r. z (...) spółka z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, którą w dniu 22 marca 2016 r. wypowiedział. Powyższa okoliczność została potwierdzona przez pierwotnego wierzyciela, który wskazał

ponadto, że umowa ulegnie rozwiązaniu w dniu 1 maja 2016 r. Pomimo tego Z. B. otrzymał dwie faktury VAT za świadczone usługi za maj i następane miesiące 2016 r.

(sprzeciw k. 33- 36)

W odpowiedzi na powyższe zarzuty strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz zarzuciła pozwanemu, że nie udowodnił swojego twierdzenia o tym, iż umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych uległa rozwiązaniu z dniem 1 maja 2016 r.

(pismo procesowe k. 45- 48)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół do wyroku zaocznego k. 24)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 października 2010 r. Z. B. zawarł z (...) spółka z o.o. w W. umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w postaci zapewnienia dostępu do internetu mobilnego na okres 18 miesięcy.

(umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 53, zeznania pozwanego k. 64 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 63)

W dniu 28 lipca 2012 r. Z. B. zawarł z (...) spółka z o.o. w W. aneks do umowy nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której strony przedłużyły trwanie umowy do dnia 31 lipca 2013 r.

(aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 54)

W dniu 2 kwietnia 2014 r. Z. B. zawarł z (...) spółka z o.o. w W. aneks do umowy nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której strony przedłużyły trwanie umowy do dnia 30 kwietnia 2016 r. Zgodnie z postanowieniami aneksu umowa zawarta na czas określony przekształcała się po upływie czasu, na jaki została zawarta, w umowę zawartą na czas nieokreślony, chyba, że abonent na 30 dni przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, zawiadomił operatora na piśmie, że nie zamierza korzystać z usług operatora.

(aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 56- 57)

W dniu 22 marca 2016 r. Z. B. złożył pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany otrzymał pisemne potwierdzenie wypowiedzenia umowy z informacją, że ulegnie ona rozwiązaniu z dniem 1 maja 2016 r.

(zeznania pozwanego k. 64 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 64, potwierdzenie wypowiedzenia umowy k. 37)

W dniu 3 czerwca 2016 r. (...) spółka z o.o. w W. wystawiła na rzecz Z. B. fakturę VAT nr (...) na kwotę 47,98 zł tytułem abonamentu za okres od 1 do 30 czerwca 2016 r. oraz opłat naliczonych w okresie od 1 do 31 maja 2016 r.

(faktura VAT nr (...) k. 50)

W dniu 3 sierpnia 2016 r. (...) spółka z o.o. w W. wystawiła na rzecz Z. B. fakturę VAT nr (...) na kwotę 88,99 zł tytułem abonamentu za okres od 5 lipca do 31 sierpnia 2016 r. oraz opłat naliczonych w okresie od 1 do 31 lipca 2016 r.

(faktura VAT nr (...) k. 52)

Pismem z dnia 2 września 2016 r. Z. B. zawiadomił pisemnie (...) spółkę z o.o. w W. o tym, że nie cofnął swojego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

(zeznania pozwanego k. 64 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 64, pismo pozwanego k. 39)

W dniu 3 października 2016 r. (...) spółka z o.o. w W. wystawiła na rzecz Z. B. fakturę VAT nr (...) na kwotę 47,98 zł tytułem abonamentu za okres od 1 do 30 września 2016 r. oraz opłat naliczonych w tym samym okresie.

(faktura VAT nr (...) k. 51)

W dniu 18 września 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarł z (...) spółka z o.o. w W. umowę przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanego.

(umowa przelewu wierzytelności k. 11- 12, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu k. 9)

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych powoda zadłużenie Z. B. z tytułu mowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na dzień 9 października 2017 r. wynosiło 198,14 zł, w tym 184,95 zł tytułem kapitału i 13,19 zł tytułem odsetek.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 5)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu, a także na podstawie zeznań pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od Z. B. kwoty 198,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej przez pozwanego z P (...) spółka z o.o. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). Z. B. wnosząc o oddalenie powództwa, co prawda potwierdził, że zawarł z (...) spółka z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jednak pozwany podniósł, że w dniu 22 marca 2016 r. złożył pisemne zawiadomienie, iż nie zamierza korzystać z usług pierwotnego wierzyciela.

W związku ze złożonymi przez obie strony dokumentami oraz zeznaniami Z. B. nie może być wątpliwości, że pozwanego i (...) spółka z o.o. w W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), której trwanie było trzykrotnie przedłużane poprzez zawarcie aneksu. Ostatni z aneksów, zawarty w dniu 2 kwietnia 2014 r., przedłużył trwanie umowy nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych do dnia 30 kwietnia 2016 r. Zgodnie z postanowieniami powyższego aneksu umowa zawarta na czas określony przekształcała się po upływie czasu, na jaki została zawarta, w umowę zawartą na czas nieokreślony, chyba, że abonent na 30 dni przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, zawiadomił operatora na piśmie, że nie zamierza korzystać z usług operatora. Zarówno z zeznań pozwanego, jak i potwierdzenia wypowiedzenia umowy wystawionego przez pierwotnego wierzyciela, wynika jasno, że w dniu 22 marca 2016 r., czyli kilka dni przed wymaganym okresem 30 dni przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, Z. B. złożył pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zatem rację ma Z. B., że łącząca go z (...) spółka z o.o. w W. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych wygasła wraz upływem okresu na jaki została zawarta, gdyż pozwany na 30 dni przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, zawiadomił pierwotnego wierzyciela na piśmie, że nie zamierza korzystać z usług operatora. Zresztą w otrzymanym przez pozwanego pisemnym potwierdzeniu wypowiedzenia umowy pierwotny wierzyciel zawarł informację, że umowa nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych ulegnie rozwiązaniu z dniem 1 maja 2016 r. W związku z tym (...) spółka z o.o. w W. bezpodstawnie wystawiła wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 47,98 zł tytułem abonamentu za okres od 1 do 30 czerwca 2016 r. oraz opłat naliczonych w okresie od 1 do 31 maja 2016 r., fakturę VAT nr (...) na kwotę 88,99 zł tytułem abonamentu za okres od 5 lipca do 31 sierpnia 2016 r. oraz

opłat naliczonych w okresie od 1 do 31 lipca 2016 r. oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 47,98 zł tytułem abonamentu za okres od 1 do 30 września 2016 r. oraz opłat naliczonych w tym samym okresie. Skoro łącząca Z. B. i (...) spółka z o.o. w W. umowa wygasła z dniem 1 maja 2016 r., to pierwotny wierzyciel nie mógł naliczyć wobec pozwanego opłat z tytułu abonamentu i usług za późniejszy okres.

Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, że złożone przez Z. B. w dniu 22 marca 2016 r. zawiadomienie pierwotnego wierzyciela na piśmie, iż pozwany nie zamierza korzystać z usług operatora zostało cofnięte. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyźnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Wnosząc o zasądzenie kwoty dochodzonej pozwem powód przedstawił nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 9 października 2017 r. Należy jednak zauważyć, że wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie ma mocy prawnej dokumentu urzędowego, zatem nie stanowi on dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone i nie korzysta ze szczególnych uprawnień procesowych co do jego mocy dowodowej w niniejszym procesie przeciwko konsumentowi. W wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt P 1/10 (Dz.U. 2011, Nr 152, poz. 900), Trybunał Konstytucyjny orzekł bowiem, że art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. 2004, Nr 146, poz. 1546 ze zm.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji. **Trybunał Konstytucyjny ocenił część przepisu ustawy o funduszach inwestycyjnych, która nadaje księgom rachunkowym funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciągom z tych ksiąg moc prawną dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta.** Znaczenie art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych polegało na zmianie reguł dowodowych w postępowaniu cywilnym. Konsument, pozwany przez fundusz sekurytyzacyjny, który kwestionował istnienie albo wysokość zobowiązania musiał wykazać, że nie jest dłużnikiem z tytułu zobowiązań nabytych przez fundusz sekurytyzacyjny i ujętych w jego księgach rachunkowych. Konsekwencją tego przywileju było pogorszenie sytuacji procesowej dłużnika, który musiał bronić się przed powództwem podmiotu wobec którego nie zaciągał zobowiązania. Gdyby wiarygodność nie została zbyta na rzecz funduszu, pierwotny wierzyciel występując z powództwem przeciwko dłużnikowi nie mógłby korzystać ze specjalnych uprawnień procesowych. W omawianym wyroku **Trybunał stwierdził brak konstytucyjnie wartościowych argumentów uzasadniających utrzymanie zakwestionowanego przywileju procesowego, wskazując, że uprzywilejowanie ksiąg rachunkowych funduszy sekurytyzacyjnych i wyciągów z tych ksiąg w postępowaniu cywilnym prowadzi do naruszenia zarówno zasady równości stron w procesie cywilnym, jak i zasady sprawiedliwości społecznej wyrażonej w art. 2 konstytucji, co jest rozwiązaniem sprzecznym z konstytucyjną zasadą polityki państwa wynikającą z art. 76 konstytucji - zasadą ochrony praw konsumentów.** Przywilej funduszu sekurytyzacyjnego powodowa, bowiem umocnienie istniejącej z natury rzeczy przewagi wyspecjalizowanego podmiotu rynku kapitałowego wobec konsumenta.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd oddalił powództwo w całości.